

MODLITBA S KŘÍŽOVOU CESTOU

Materiál vytvořilo © Katechetické středisko AP 2026 (David Žofák)

Co k modlitbě potřebujeme

- *Libovolné vytištěné obrazy křížové cesty;*
- *Texty Lukášova evangelia pro každého účastníka;*
- *Svíčku;*
- *Dřevěné postavičky nebo kameny (přiměřené velikosti obrazům)*

Uspořádání prostoru

Židle podle počtu účastníků rozestavíme do kruhu, doprostřed umístíme rozsvícenou svíčku a obrazy křížové cesty (nepravidelný kruhový útvar, zachováváme ale jejich pořadí). Kameny / dřevěné postavičky položíme mimo obrazy křížové cesty v dosahu účastníků. Text evangelia a písní připravíme na židle.

ÚVODNÍ PÍSEŇ

Blízko je Pán

- Text + akordy: <https://www.regenschori.cz/pisen/139/blizko-je-pan>

MODLITBA

*Uvedeme modlitbu stručně: **Prožíváme postní dobu**, a tak si můžeme na úvod přečíst část evangelia podle sv. Lukáše o posledních chvílích Ježíšova života. Při čtení se zkusíme za prvé zaměřit na osoby, které zde vystupují, a za druhé na slova nebo věty, které nás nějak víc osloví.*

Po přečtení textu dáme k dispozici krátkou chvilku ticha, a pak každý může na přeskáčku přečíst slovo, větu, která ho v textu zaujala. Když toto sdílení skončí, pokračujeme:

Když pročítáme jednotlivá evangelia, najdeme v každém z nich poměrně podrobné vylíčení posledních chvil Ježíšova života – jeho odsouzení na smrt, křížovou cestu a ukřižování. Určitě to není proto, že by nás tím Ježíš chtěl nějak děsit, šokovat, nebo že by byl masochista, který si tyto věci užívá... Realita našeho světa, skutečnost našeho života ale není jen krásná, pohodová a radostná, ale i často hrozná, děsivá, bolestná, násilná a

ponižující a Ježíš jí přijal se vším všudy. On se bolestí světa a každého z nás neštítí, nedívá se na ně s odstupem, se stoickým klidem, ale vstupuje přímo do nich, dotýká se jich, dotýká se nás. A při tom nám dává šanci dotýkat se jeho, vstoupit při tom do jeho prožívání, do jeho srdce.

Jedna z metod práce s Biblí je ZTOTOŽNĚNÍ SE s danou událostí a jejími postavami. Vede nás k tomu, abychom ve své imaginaci vstoupili do daného času a ocitli se uprostřed probíhající události.

Jedno rozjímání říká: *„Pánův kříž objímá celý svět: jeho křížová cesta protíná kontinenty i staletí. Na křížové cestě nemůžeme být jen pouhými diváky. Jsme do ní zahrnuti i my, a proto musíme hledat své místo. Kde jsme? Na křížové cestě nemůže nikdo zůstat neutrální. Pilát, skeptický intelektuál, se snažil být neutrální a chtěl se z celé záležitosti vyvléknout, ale kvůli svému kariéristickému konformismu se právě tím postavil na stranu nespravedlnosti. Musíme hledat své místo.“¹*

Zkusme tedy teď chvíli uvažovat nad tím, kde je na křížové cestě naše místo. Zkusme popustit na chvíli uzdu své fantazii...

Můžeme se teď na chvíli stát někým, o kom přímo mluví evangelium, nebo můžeme být někým, kdo je zobrazen na křížové cestě, kterou bychom našli někde v kostele, jako Veronika nebo Marie... nebo můžeme být někým, kdo tady vůbec není a my ho na křížové cestě vidíme, někdo, kdo dělá něco úplně jiného než ti ostatní... Můžeme také třeba více vnímat jako důležitou jednu z událostí křížové cesty, nějaký její detail a tam cítit, že je naše místo.

Určitě jste si všimli, že tu máme skupinu postaviček (kameny), které nás symbolizují. Zatím jsou na jednom místě, ale až budete chtít, můžete si jednu z nich vzít a umístit ji na to místo nebo k té události, která je vám nějak blízká vzhledem k tomu, co jsme si teď říkali.

Ponecháme čas na individuální modlitbu / práci s obrazy a postavičkami (kameny). Poté následuje spontánní modlitba ukončená modlitbou Otče náš.

ZÁVĚREČNÁ PÍSEŇ

Před Tebou, Pane

- Text + akordy: <https://www.regenschori.cz/pisen/604/pred-tebou>

¹ 365 dní s Benediktem XVI. Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství 2009, s. 52.

Lk 23,22–53

(Lidé na Piláta) doráželi s velkým křikem a žádali, aby byl ukřižován, a jejich křik se stále stupňoval. Pilát se proto rozhodl povolit jejich žádosti: propustil toho, který byl uvržen do žaláře pro vzpouru a vraždu a kterého si vyžádali, a Ježíše vydal, aby se jim stalo po vůli.

Když ho odváděli, zadrželi jistého Šimona z Kyrény, který právě přicházel z pole, a vložili na něj kříž, aby ho nesl za Ježíšem.

Za ním šel velký zástup lidu, i ženy, které nad ním naříkaly a plakaly. Ježíš se k nim obrátil a řekl: „Jeruzalémské dcery, neplačte nade mnou! Spíše nad sebou plačte a nad svými dětmi.“

(...)

Spolu s ním byli vedeni na popravu také dva zločinci.

Když došli na místo, které se nazývá Lebka, ukřižovali jeho i ty zločince, jednoho po pravici a druhého po levici. Ježíš řekl: „Otče, odpusť jim, vždyť nevědí, co činí.“ Jeho šaty si rozdělili losem.

Lid stál a díval se. Členové velerady se mu vysmívali: „Jiným pomohl, ať pomůže sám sobě, je-li Mesiáš, Boží Vyvolený!“

Posmívali se mu i vojáci, přistupovali, podávali mu ocet a říkali: „Když jsi židovský král, zachraň sám sebe!“ Nad ním byl totiž nápis: To je židovský král.

Jeden z těch zločinců, kteří viseli na kříži, se mu rouhal: „Copak ty nejsi Mesiáš? Zachraň sebe i nás!“ Druhý ho však okřikl: „Ani ty se nebojíš Boha? Vždyť jsi odsouzen k stejnému trestu! My ovšem spravedlivě: dostáváme přece jen, jak si zasloužíme za to, co jsme spáchali, ale on neudělal nic zlého.“

A dodal: „Ježíši, pamatuj na mě, až přijdeš do svého království.“
Odpověděl mu: „Amen, pravím ti: Dnes budeš se mnou v ráji.“

Bylo už asi dvanáct hodin. Tu nastala tma po celém kraji až do tří odpoledne, protože se zatmělo slunce. Chrátová opona se vpůli roztrhla.

Ježíš zvolal mocným hlasem: „Otče, do tvých rukou poroučím svého ducha!“ A po těch slovech vydechl naposled.

Když setník viděl, co se stalo, velebil Boha a řekl: „Tento člověk byl skutečně spravedlivý.“ A všichni ti lidé, kteří se tam shromáždili k této podívané, když viděli, co se stalo, bili se v prsa a vraceli se domů.

Jeho známí všichni zůstali stát opodál, i ženy, které ho provázely z Galileje, a dívaly se na to.

Jeden člen velerady, jménem Josef, ušlechtilý a spravedlivý člověk z judského města Arimatie, nesouhlasil s jejich rozhodnutím a jednáním. On (také) očekával Boží království.

Zašel k Pilátovi a vyžádal si Ježíšovo tělo. Pak ho sňal, zavinul do lněného plátna a položil do hrobky vytesané ve skále, kde nebyl ještě nikdo pochován.